

[Evald Christensen.]

kan bruge enten sin hele eller en meget væsentlig del af sin arbejdstid på sygehuset, og det var det, jeg søgte at slå til lyd for i min tale. Her synes jeg ikke, den højtærede kirkeminister lagde tilstrækkelig stor interesse for dagen, og her er vi jo inde ved det afgørende i spørgsmålet. Jeg ville meget gerne have mærket en stærkere tilkendegivelse fra den højtærede kirkeminister af, at han ville være med til at sætte streg under her.

Den højtærede kirkeminister nævnte, at han har sat sig i forbindelse med biskopperne denne sag vedrørende. Det er jo muligt, at dette er gjort således, at det virkelig vil føre til et resultat, der kan komme til at betyde noget afgørende til sagens fremme — det håber jeg meget.

Jeg nævnte også i min første tale muligheden for nedsættelse af en kommission til belysning af spørgsmålet, og det vil jeg gerne minde om igen.

Formanden: Det ærede medlem hr. Hvidberg har ordet for en kort bemærkning.

Hvidberg: Jeg er enig med det ærede medlem hr. Evald Christensen i, at der trænges i uhyre høj grad til hjælp på hospitalerne på dette område — jeg har selv personligt haft lejlighed til at erfare, i hvor høj grad det er tilfældet —, men jeg vil gerne spørge, om der ikke skulle være mulighed for, at man her benyttede de gamle præster. Der findes i hver større by, også her i København, et ikke ringe antal arbejdsdygtige pastores emeriti, og de gamle præster vil som regel være dem, der har mest tålmodighed og ro og visdom til at sidde ved siden af en sygeseng og tie stille og høre efter — og det er jo noget af det vigtigste for en mand i den tjeneste. Jeg vil derfor i denne forbindelse meget gerne lægge et godt ord ind for de gamle emeriti, der sidder rundt omkring, og hvoraf mange er fuldt arbejdskvalificerede, selvom de har passeret 70 års grænsen.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): De bemærkninger, det ærede medlem hr. Evald Christensen fremsatte, viser netop, at sagen kan ordnes mange steder på forskellig måde. Det ærede medlem nævnte, hvordan det

er ordnet i Hjørring. Det er sikkert en ganske udmærket måde, hvorved der i hvert fald kan afhjælpes et betydeligt savn. Og det kan sikkert ordnes på anden måde andre steder. Jeg har i høj grad forståelsen af, at dette problem foreligger — det har jeg indrømmet i min første tale over for det ærede medlem. Nu indrømmes det jo også, at alene det, at kirkeministeriet har taget foranledning til at bede biskopperne udtale sig om sagen, muligvis kan føre til et resultat. Det vidner jo da om, at ministeriet arbejder på sagen og har fået den ind i et spor, som selv det ærede medlem tror på.

Jeg har kun ønsket med mine udtalelser at pege på de meget vidtgående konsekvenser, der kan ligge i en sådan ordning. Det ærede medlem nævnte selv — det anførte jeg i min tale — 294 institutioner, der kan komme i betragtning ved en sådan fast ordning. Det rækker meget vidt; man må tænke på konsekvenserne. Det er muligt, man kan finde den vej frem, som det ærede medlem hr. Hvidberg nævnte, at man f. eks. kan tage de gamle præster i brug her, men som sagt, problemet er meget kompliceret og har meget vidtrækkende konsekvenser. Det bør vi tænke på, men det ærede medlem kan være forsikret om, at jeg i høj grad ser dybden i dette problem og gerne vil arbejde videre med sagen.

Formanden: Det ærede medlem hr. Evald Christensen har ordet for en kort bemærkning.

Evald Christensen: Jeg takker den højtærede kirkeminister for hans tilsagn igen om at gå fremad med dette arbejde.

Til det ærede medlem hr. Hvidberg vil jeg sige, at jeg ser det også som noget afgørende, at de præster, der kommer på sygehusene, har tid og tålmodighed til at høre på de syge, og jeg ved tillige, at mange ældre præster, som har måttet opgive deres arbejde og sidder som pensionerede, som emeriti, ville egne sig til det. Jeg tror imidlertid ikke, det slår til. Jeg kunne også have lyst til her at pege på de præster, der er omtalt fra denne talerstol fornylig, som er kommet hjem fra udlandet, fra Grønland, fra Færøerne, fra „Dansk Kirke.